

Wilhelm Müller,
La gastejo
tradukita de Manfred Retzlaff

Al ejo de mortintoj
Survoje venis mi.
Mi pensis, ke mi restu
En tiu loko ĉi.

Vi verdaj mort-koronoj,
Ĉu vi invitas min
Post la migrad' ripozi
Nun je la tago-fin'?

Ĉu estas okupitaj
En tiu domo ĉi
Jam ĉiu ĉambroj? Morte
Lacega estas mi.

Gastej' malkompatema,
Ĉu min rifuzas vi?
Migrad-bastono mia
Pluiru Vi kun mi!

*Traduko de la Germana poemo “Das Wirtshaus” de WILHELM MÜLLER (*1794-10-07 – †1827-10-01) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 2007-01-29.*

MR-453-1 / Arg-804-1613 (2013-01-31 20:44:26)

Wilhelm Müller,
Das Wirtshaus

Auf einen Totenacker
Hat mich mein Weg gebracht.
Allhier will ich einkehren:
Hab ich bei mir gedacht.

Ihr grünen Totenkränze
Könnt wohl die Zeichen sein,
Die müde Wandrer laden
Ins kühle Wirtshaus ein.

Sind denn in diesem Hause
Die Kammern all besetzt?
Bin matt zum Niedersinken
Und tödlich schwer verletzt.

O unbarmherzge Schenke,
Doch weisest du mich ab?
Nun weiter denn, nur weiter,
Mein treuer Wanderstab!

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas WILHELM MÜLLER (*1794-10-07 – †1827-10-01).*

Arg-804-1612 (2013-01-31 20:47:44)

Pri la poeto vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Wilhelm_M%C3%BCller_%28Dichter%29.